

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 2/11/2023

TÌNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 7

NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ

(BÀI 14)

Người học Phật mà không thay đổi những thói quen cũ và tập khí xấu ác thì vĩnh viễn không bao giờ có sự chuyển biến tốt, sẽ không thể chuyển ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ, chuyển phàm thành thánh.

Nếu trước đây, mình sống trong “*danh vọng lợi dưỡng*” thì bây giờ hãy dừng lại! hoặc từng sống trong “*tự tư tự lợi*” thì bây giờ hãy buông xả chỉ nghĩ đến người khác!

Hòa Thượng khẳng định: “**Học Phật không gì khác hơn là làm một cuộc chuyển biến, một sự thay đổi mà thôi!**” Không chỉ có giáo dục tôn giáo mà giáo dục học đường và giáo dục gia đình đều hướng tới xây dựng thế hệ sau được tốt đẹp.

Tôi từng xem clip về một thầy hiệu trưởng thường đón và tiễn các con học trò. Tâm thái của thầy không phải muốn đề cao vị trí của mình mà là ước vọng các con sẽ thành tựu trong học tập. Cũng như vậy, bảy đời chư Phật quá khứ, các đời Tổ sư Đại đức, các quý thầy đều mong muốn chúng sanh giác ngộ.

Quả thật, chúng ta cần nhận thức rằng chỉ cần buông bỏ tập khí xấu ác thì chắc chắn chúng ta sẽ chuyển đổi. Nếu không hiểu như vậy thì khi thấy người ta chuyển biến tốt mình chỉ biết ngưỡng mộ rồi cho rằng Phật, Bồ Tát thiên vị họ.

Phật, Bồ Tát và Tổ sư Đại đức đã tạo ra sự chuyển biến để bây giờ các ngài là Phật, Bồ Tát và Tổ sư Đại đức. Còn chúng ta vì sao không chuyển được? Vì chưa đạt đến tâm chân thành như Tổ Ấn Quang dạy “*Kiệt thành tự khả chuyển phàm tâm*”.

Ai cũng có nghiệp chướng sâu dày nên Ấn Tổ chỉ dạy: Tâm đạt đến độ chân thành sẽ chuyển được tâm phàm phu. Tâm phàm đã chuyển thì mọi thứ xung quanh cũng sẽ chuyển. Đến lúc này, theo Hòa Thượng, oan gia trái chủ nhiều đời sẽ không còn là oan gia mà trở thành hộ pháp cho chúng ta.

Tôi cũng từng dùng tâm chân thành tặng rau, nói lời xin lỗi và động viên để hóa giải việc xích mích hai bên gia đình tôi với hàng xóm sát vách. Họ mở xưởng gỗ nên luôn gây tiếng ồn ào và rất bụi bặm. Mọi người thử nghĩ xem từ đây về sau họ có còn muốn đối đầu làm oan gia với mình nữa không?

Chúng ta không nên nghĩ rằng oan gia trái chủ luôn đối đầu, chờ khi phước báu chúng ta mỏng thì họ sẽ tấn công. Hòa Thượng chỉ dạy là cho dù phước báu chúng ta chưa lớn, nhưng nếu mình biết dùng tâm chân thành thì không chỉ cỏ cây và các chúng vô tình cảm động mà các chúng hữu tình càng cảm động hơn.

Hòa Thượng cho biết oan gia trái chủ từ bi hơn chúng ta cho dù đòi quá khứ chúng ta đã lấy mạng họ. Tuy nhiên, chúng ta đang toàn tâm chuyển đổi từ ác thành thiện, từ mê thành ngộ, và đang trên bước đường chuyển từ phàm thành Thánh, nên họ nguội hết những tâm báo thù, chỉ có ủng hộ giúp đỡ.

Bên cạnh đó, chúng ta phải có tâm thái chân thành bằng lòng trả nợ cũ, chấp nhận trả những oan nghiệp mà nhiều đời mình đã vay.

Tôi biết rằng tất cả bệnh khổ trên thân đều do nghiệp cũ nên hôm trước tôi đã thương lượng với cái chân đau rằng: “*Lần này tôi đi Sài Gòn là làm việc cho người ta, nếu chân tôi đau không đi được thì sẽ có người thất vọng đấy*”. Tôi nói: “*Thôi đừng đau nữa! Để tôi đi xong việc về rồi mới đau*”. Có lẽ hôm ấy oan gia không dám cản vì nếu cản tôi có nghĩa là cản nhiều người khác. Thế là với cái chân không còn đau, tôi không chỉ đi Thành Phố Hồ Chí Minh, tôi còn ghé Sóc Trăng, về thăm Mẹ và Phật tử ở Cần Thơ, đi Trà Ôn rồi Vĩnh Long. Ai không tin chứ tôi tin, tôi đã thương lượng với bệnh rất nhiều lần. Ngày trước khi ở Mỹ, tôi đã thương lượng là về quê hương mới chết, không được chết ở bên Mỹ.

Nếu tâm chân thành vì mọi người công hiến, vì lợi ích chúng sanh phục vụ thì chúng ta đang tạo ra vô lượng công đức nên oan gia được nương nhờ. Nếu họ cản trở và lấy mạng chúng ta thì họ chẳng được gì, cho nên, thay vì đòi đầu họ quay ra ủng hộ.

Không chỉ trên bệnh tật, bản thân tôi từ khi nghe và tiếp nhận lời giáo huấn của Hòa Thượng, tôi đã miệt mài thực hành để chuyển mình không còn là một người bất tài vô dụng như trước đây.

Hòa Thượng cũng làm ra tấm gương về sự chuyển đổi ngoạn mục, từ người không có phước báu trở thành người có phước báu, người không tuổi thọ trở thành người có tuổi thọ, người không sức khỏe trở thành người có sức khỏe cường tráng. Sau năm 45 tuổi cho đến ngày vắng sanh không có bệnh khổ.

Hay như sự chuyển đổi của Mộ Tịnh, người làm phiên dịch và Hạnh Quang, giọng đọc truyền cảm mà bất cứ Phật tử nào nghe pháp của Hòa Thượng đều biết tiếng. Cả hai đều không phải có tài năng nhưng đều được tôi đào tạo rất kỹ từ công tác chuyên môn đến lái xe, thậm chí đối với Hạnh Quang, không có tôi có lẽ đã chết. Mọi người đều thấy công suất làm việc của họ rất lớn nhưng sự đãi ngộ mà Mộ Tịnh và Hạnh Quang nhận được lại không hề lớn vì thầy trò như nhau thôi. Tôi từng nói với cả hai rằng: “*Thôi mình có cơm ăn là được rồi.*” Đến khi nghe tôi nói là sẽ không còn làm công tác phiên dịch nữa thì cả hai, dù vẫn có thể dùng tài năng để mưu sinh, đã dứt khoát chuyển làm công việc khác.

Hạnh Quang học làm thầy thuốc, bấm huyệt rất giỏi, rất có y đức. Người bệnh đau nhức 10 phần bệnh, sau khi được bấm chỉ còn 3 phần bệnh. Tên tuổi Hạnh Quang khiến cậu có thể tham gia lồng tiếng ở nhiều nơi, nhưng Hạnh Quang chỉ đọc đĩa Hòa Thượng, nghe lời Hòa thượng, thật làm theo lời Hòa Thượng, rõ ràng lần lần chuyên nghiệp. Hạnh Quang lúc trước thường mặc rất ấm áp vì sợ hơi lạnh của máy điều hòa, thế mà bây giờ chuyển đổi đến mức bấm huyệt cả ngày mà không biết mệt. Cả ba người trong

gia đình Hạnh Quang lúc đầu cùng hầu hạ một đứa trẻ là con của Hạnh Quang, tôi đã góp ý và cả nhà đã thật làm theo nên có sự chuyển nghiệp mừng rơi nước mắt. Con của Hạnh Quang bây giờ khác hoàn toàn. Đứa nhỏ đã biết đi, biết nói chuyện rồi, lúc nào cũng niệm Phật, thấy người lớn đều cung kính, từ nhỏ ăn chay, mới biết đi nhưng tâm phóng sinh rất lớn.

Mộ Tịnh cũng có thể làm phiên dịch nơi khác nhưng không làm mà bây giờ đi làm rẫy, làm rất tốt, trồng chuối, trồng sầu riêng, trồng dứa. Vụ mùa vừa rồi, Mộ Tịnh thu hoạch chuối, bán được 60-70 tấn chuối, thu về được rất nhiều lợi nhuận.

Rất nhiều người đã có sự chuyển đổi. Vậy nếu chúng ta chưa chuyển thì phải xem lại mình. Chúng ta phải hiểu rằng người xung quanh mình có thể sẽ không chuyển đổi được nhưng ít nhất chính mình phải có sự chuyển đổi.

Có người từng chỉ trích tôi rằng tu hành không có lực nên không thể chuyển đổi được người xung quanh. Đây là quan niệm sai lầm bởi vì người khác có chuyển đổi hay không là do nghiệp lực của chính họ sâu hay cạn chứ không phải do đạo lực của ta không đủ. Thời xưa, Vua Tỳ Lưu Ly nhiều lần mang quân sang đánh dòng họ Thích nhưng đều quay về vì được Phật khuyên. Song cuối cùng Phật vẫn không thể cứu được dòng họ Thích dưới sự đồ sát của Vua Tỳ Lưu Ly. Phật cũng không thể giúp chuyển đổi hết những người trong dòng tộc, trong đó, có Đề Bà Đạt Đa, xuất gia đi theo Phật mà vẫn phá Phật. Ví dụ này cho thấy, chúng sanh nghiệp lực vô lượng vô biên, người xung quanh mình không thể chuyển đổi được là chuyện bình thường

Chân thật học Phật thì chân thật có sự chuyển đổi. Giáo dục tôn giáo, giáo dục học đường, giáo dục gia đình cũng đều hướng tới thế hệ sau của người làm giáo dục được tốt. Là người học trò, là đệ tử và là con cháu trong dòng họ, nếu chúng ta luôn mang trong mình niệm tri ân thì sẽ có các việc làm báo ân.

Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền và các bậc Thầy đến thế gian đều hi sinh cả một đời vì chúng sanh, vì người khác mà phục vụ, không màng đến công đức. Chỉ cần chúng ta khởi được niệm tri ân thì chúng ta sẽ thúc đẩy khởi tâm động niệm, hành động việc làm trên tinh thần báo ân.

Tôi hay nói về một ngày làm việc của tôi để mọi người có thể hoạch định đời sống luôn mang ý nghĩa của tri ân, báo ân.

Sáng sớm tôi lên lớp cùng mọi người. Sau đó tôi làm Lễ Hằng thuận cho cặp đôi không quen biết. Lúc đầu, người nhà cô dâu chú rể nghĩ tôi làm dịch vụ lấy tiền. Nhưng sau khi tôi ra về, hai bạn trẻ gửi tin cho tôi nói rằng tất cả những điều tôi nói cũng chính là điều mà Ba Mẹ họ muốn nói nên Ba Mẹ họ rất vui. Sau đó, tôi đến ăn cơm với một gia đình là ân nhân đối với Hệ Thống Khai Minh Đức. Chiều cùng ngày, tôi có mặt ở Sóc Trăng, thăm vườn rau, nhìn qua mọi thứ, khuyên nhắc những điều cần khuyên nhắc.

Sáng hôm sau, tôi vẫn lên lớp với mọi người. Rồi tôi ghé thăm tặng rau Phật tử Cần Thơ và mời Mẹ đi ăn, tặng quà cho Mẹ. Tiếp đến tôi xuống Trà Ôn thăm Chùa Phước Hậu, tôi gửi tịnh tài để cúng dường trai tăng và một thùng rau nhân ngày giỗ Sư Ông. Hôm nay là ngày chính giỗ, tuy tôi không có mặt nhưng tôi dặn Phật tử Cần Thơ làm thêm cúng dường 4-5 mẻ đậu.

Sau đó tôi đến Vĩnh Long tôi ghé thăm mẹ Hạnh Quang. Đành rằng, tôi không còn duy trì công tác phiên dịch nhưng những người phiên dịch, lòng tiếng đầu tiên, tôi vẫn quan tâm, chăm sóc rất kỹ chứ không lơ là. Tôi khuyên lập một dây chuyền đậu ở nhà Hạnh Quang, cũng là mang tâm báo ân đến Hạnh Quang và gia đình.

Tôi đến nơi nào có cơ hội là tôi làm mọi việc, làm bánh sắn, chè trôi nước, bánh tét để phục vụ mọi người ăn. Quả là, chúng ta sống với tinh thần tri ân báo ân thì ta có rất nhiều việc để làm./.

Nam Mô A Di Đà Phật

*Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!
Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến
để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*